

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**Govor predsednice Republike Slovenije Nataše Pirc Musar
na slovesnosti ob 40-letnici Društva onkoloških bolnikov Slovenije**

Ljubljana, 19. september 2026

Velja govorjena beseda!

Spoštovane članice in člani Društva onkoloških bolnikov Slovenije,
spoštovane prostovoljke in prostovoljci,
cenjeni zdravstveni strokovnjaki,
dragi svojci in prijatelji društva.

Bolezen lahko človeku spremeni življenje. Ne sme pa mu vzeti njegovega dostojanstva, njegovih odnosov in njegovega upanja.

V tej misli je mogoče najti tudi bistvo štiridesetletne poti Društva onkoloških bolnikov Slovenije. Kajti štirideset let vašega delovanja ni mogoče meriti le z leti, številom članov ali programov. Meriti jih je mogoče predvsem s številnimi zgodbami – z zgodbami tistih, ki so se v nekem trenutku srečali z diagnozo raka, njihovih družin in bližnjih ter vseh, ki so jim pomagali lažje prestatati težke trenutke.

Posebno vrednost ima pri tem izkušnja, ki se ne konča pri posamezniku. Tisti, ki so sami prehodili težko pot, jo lahko spremenijo v pomoč drugim. Prav iz takšne pripravljenosti pomagati je zrasla tudi moč vašega društva.

Leta 1986 je nastalo iz potrebe po psihosocialni podpori in samopomoči bolnikov. Takrat je bilo pomembno preprosto spoznanje: človek, ki se sooči z rakom, ne sme ostati sam. Iz tega začetka je v štirih desetletjih zrasla pomembna organizacija civilne družbe, ki povezuje bolnike z rakom, njihove svojce, zdravstvene strokovnjake, prostovoljce in vse, ki si prizadevajo za zmanjševanje bremena raka ter za boljše zdravje in kakovost življenja.

V štiridesetih letih je medicina izjemno napredovala. Danes imamo več znanja, več možnosti zdravljenja, pomembno mesto imata preventiva, predvsem pa zgodnje odkrivanje bolezni. Toda tudi ob vsem napredku stroke ostaja nekaj, česar ne more nadomestiti nobena tehnologija – poslušanje, razumevanje in izkušnja nekoga, ki ve, kaj pomeni stopiti skozi podobno preizkušnjo.

Tu je posebna moč vašega društva. V prostovoljstvu. Danes vas je približno 2.800. Za to številko so posamezniki, ki so pripravljeni podariti nekaj svojega – svoj čas, izkušnjo, znanje in bližino. Delujete na etični pogon – iz notranje potrebe pomagati in iz prepričanja, da lahko s svojo prisotnostjo nekemu olajšate pot.

To je ena najlepših vrednot prostovoljstva. Ne gre le za pomoč. Gre za pripravljenost stopiti bliže, ko je drugemu težko, in za odgovornost do skupnosti, v kateri živimo.

Zato je današnji jubilej več kot pogled na prehojeno pot. Je priznanje vsem, ki ste v štirih desetletjih pomagali spreminjati odnos naše družbe do raka – k večji odprtosti, ozaveščenosti ter razumevanju pomena preventive in zgodnjega odkrivanja. Predvsem pa k zavedanju, da ob diagnozi nihče ne sme ostati sam s svojimi strahovi in vprašanji.

V vseslovenski kampanji »Kilometri malih zmag« štejejo tudi majhni trenutki – tisti, ki morda na prvi pogled niso veliki, a v težkih obdobjih pomenijo največ. Štirideset let Društva onkoloških bolnikov Slovenije je štirideset let takšnih trenutkov, vztrajnosti in zmag.

Ob vašem jubileju se zato iskreno zahvaljujem vsem, ki ste to zgodbo začeli, jo skozi desetletja gradili in jo danes z enako predanostjo nadaljujete.

Vsem, ki se soočate z boleznijo, želim predvsem pogum, upanje in ljudi, ki vam bodo znali stati ob strani, ko bo najtežje.

Društvu onkoloških bolnikov Slovenije pa iskreno čestitam ob štiridesetletnici in želim, da bi tudi v prihodnje ljudem prinašalo oporo, upanje in občutek, da v najtežjih trenutkih niso sami.

Hvala vam.